

'T ONTSLAPEN KIND AAN ZIJN VADER

Johannes Leonardus Nierstrasz Jr.

Och, weerhoud uw tranen toch,
Vader! waarom schreit gij nog?
Lachend zweefde ik uit uwe oogen!
Vader! die zoo treurig ziet,
'k Ben in Moeders arm gevlogen —
Gunt gij mijn Moeder niet?

'k Had geen langer duur omlaag;
'k Lag aan vreemde borst niet graag;
'k Had er lust noch welgevallen;
Al te vroeg ging Moeder weg,
Maar voor mij het vroegst van allen —
Vader! waarom schreit ge, zeg?

Heb ik dan niet welgedaan,
Met wat vroeger heen' te gaan,
En bij Moeder t'huis te komen?
o Zij heeft met lach en groet,
Me uit mijn wiegjen opgenomen —
Was mijn moeder toen niet goed?

Och, wat viel mij 't leven bang;
'k Had zoo dikwijls en zoo lang,
Naar mijn Moeder rondgekeken...
Zie daar kwam ze, 'k weet niet hoe,
Langs mijn bedjen neergestreken,
En ik stak mijn handjens toe!

Lieve vader! schrei dan niet,
Omdat ik uw huis verliet,
Zonder afscheidskus te vragen;
Hemelkransjens vlecht ik nu;
Even als hier de Englen dragen —
Een voor Moeder — een voor u!